

Основний зміст поняття «потенціал підприємства» полягає в інтегральному відображенні (оцінці) поточних і майбутніх можливостей економічної системи трансформувати вхідні ресурси за допомогою притаманних їй персоналу підприємницьких здібностей в економічні блага, максимально задовольняючи в такий спосіб корпоративні та суспільні інтереси.

Потенціал підприємства – це складна, динамічна, поліструктурна система. Ця агломерація має певні закономірності розвитку, від уміння використати які вирішальною мірою залежить ефективність економіки, темпи та якості її зростання. Отже, потенціал підприємства характеризується чотирма основними рисами.

Перша риса. Потенціал підприємства визначається його реальними можливостями в тій чи іншій сфері соціально-економічної діяльності, причому не тільки реалізованими, а й нереалізованими з будь-яких причин.

Друга риса. Можливості будь-якого підприємства здебільшого залежать від наявності ресурсів і резервів (економічних, соціальних), не залучених у виробництво.

Третя риса полягає в тому, що потенціал підприємства визначається не тільки і не стільки наявними можливостями, але ще й навичками різних категорій персоналу до його використання з метою виробництва товарів, здійснення послуг (робіт), отримання максимального доходу (прибутку) і забезпечення ефективного функціонування та сталого розвитку виробничо-комерційної системи.

Четверта риса. Рівень і результати реалізації потенціалу підприємства (обсяги виробленої продукції або отриманого доходу (прибутку)) визначаються також формою підприємництва та адекватною їй організаційною структурою.

РОЗВИТОК СФЕРИ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ: ЗОБОВ'ЯЗАННЯ УКРАЇНИ ПЕРЕД ЄС

Гречкосій С.О.

Науковий керівник – Єсіна В.О., канд. екон. наук, доцент

Енергоефективність та енергозбереження на сьогодні є одними з найважливіших пріоритетів соціально-економічного розвитку в глобальному, національному та регіональному вимірах.

Збільшення використання відновлюючих джерел енергії та частки когенераційних установок у сфері централізованого тепlopостачання (ЦТ) є однією з цілей директиви ЄС щодо відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) на період до 2020 року. Тому для того, щоб досягти цілей ЄС

у сфері енергетики, сектор опалення та охолодження повинен різко скоротити споживання енергії, знизити рівень використання корисних копалин та збільшити використання ВДЕ.

Місцева влада чи державні органи, особи, що приймають рішення, кінцеві споживачі та приватний сектор зацікавлені в наданні якісних послуг теплопостачання. Залежно від поточного рівня централізованого теплопостачання в межах країни, різні сторони потребують різного рівня підтримки. Загалом, кінцеві споживачі та місцева влада, потребують найбільшої підтримки, зокрема, у тому, щоб донести до них переваги централізованого теплопостачання з використанням ВДЕ.

Україна не є державою-членом ЄС, але вона підписала Угоду про асоціацію з ЄС, яка має серед прямих наслідків деякі зобов'язання стосовно застосування та гармонізації законодавства та системи ЄС. Реформа енергетичного сектора відповідно до законодавства ЄС і відповідно до Угоди про енергетичне співтовариство являє собою ключову основу для енергетичної політики України. Членство України в Енергетичному співтоваристві забезпечило новий орієнтир та напрямок руху до створення рамкових умов для того, що необхідно змінити шляхом інвестицій, потоку доходів, пропорційного розподілу витрат, ліквідації субсидій і стягнення заборгованості. Мета полягає в тому, щоб створити умови і необхідні рамки, де ризик інвестицій в енергетичній системі України може бути зведений до мінімуму.

Для України необхідно брати за приклад успішні практики з використання ВДЕ в централізованому теплопостачанні європейських країн. Утилізація тепла від спалювання відходів застосовується у багатьох країнах із застосуванням технології генерування енергії з використанням відходів. У Данії та Швеції, усі установки спалювання сміття пов'язані з системами централізованого теплопостачання для переробки тепла. У Швеції, Данії та Німеччині були досліджені можливості використання великих сонячних колекторів у поєднанні з системою теплопостачання. Геотермальні джерела тепла вже багато років використовуються в системах централізованого теплопостачання в Ісландії та Франції.

Біопаливо в твердих, рідких та газоподібних станах використовується у таких країнах як Швеція, Фінляндія, Данія та Австрія. Біопаливо порівняно просте у використанні, тому що воно підходить для традиційної інфраструктури спалювання, створеної для використання вихопного палива, хоча показники опалення при цьому є нижчими.

Системи централізованого теплопостачання можуть також використовувати надлишок тепла від великих споживачів електроенергії,

таких як великі центри обробки даних, що надають послуги хмарних сервісів. Таке вторинне використання тепла вже здійснюється у Стокгольмі та Гельсінкі, де кілька великих теплових насосів постачають тепло в центральні системи теплопостачання від охолодження великих центрів обробки даних.

Україна взяла на себе міжнародні зобов'язання щодо підвищення енергоефективності (ЕЕ) і використання ВДЕ у національному енергетичному балансі. Крім того, європейський і міжнародний досвід показує, що централізоване теплопостачання забезпечує технічно оптимальні рішення для інтеграції ВДЕ та підвищення енергоефективності. Україна постала перед необхідністю кардинально змінити своє ставлення до політики енергозбереження, яка повинна ґрунтуватися на Угоді про асоціацію з ЄС. Майбутнє теплопостачання великих населених пунктів полягає в розвитку і розширенні централізованого теплопостачання у поєднанні з ВДЕ.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО МЕТОДІВ І ВИДІВ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Крутько А.Д.

Науковий керівник – Гайденко С.М., канд. екон. наук, асистент

Сучасний ринок висуває серйозні вимоги до ефективного функціонування підприємств. Складність і швидкозмінювані умови, які відбуваються на ньому, створюють нові передумови для більш серйозного застосування фінансового планування. Наголосимо на тому, що фінансове планування є необхідним елементом досягнення успіхів у бізнесі. Основними факторами зростаючої ролі фінансового планування в сучасних умовах є: збільшення розмірів підприємства та ускладнення форм її діяльності; висока нестабільність зовнішніх умов і факторів; новий стиль керівництва персоналом і ін.

Можливості фінансового планування в економічній організації підприємства обмежені деякими об'єктивними та суб'єктивними причинами, при цьому найбільш важливими з них є: невизначеність зовнішнього (ринкового) середовища; можливість злиття або поглинання іншим підприємством; можливість монопольного встановлення ціни реалізації продукції; контрактні відносини. Фінансове планування тісно пов'язане із плануванням виробничо-господарської діяльності. З розвитком ринкових відносин фінанси відіграють основний вид ресурсів, саме їхня обмеженість обґрунтовує лімітування виробництва. У зв'язку із цим у значній мірі зростає роль фінансового планування,